

# 1

---

## Портокалът Тропикана

Очевидното е онова, което ни убягва дотогава,  
докато някой не го изрази простичко.

*Халил Джубран*

**М**айка ми притежава упорство на булдог, изглежда като Джун Клийвър\* и псува като шофьор на камион. Тя е отраснала с родителите си алкохолици в общинско жилище в Нюарк, щата Ню Джърси. По необходимост се е научила как да бъде изключително пестелива и е сред най-изобретателните и трудолюбиви хора, които можеш да срещнеш някога. Един ден ми каза, че рядко се е чувствала оценена, обичана или красива, но че винаги се е придържала към обещанието си, веднъж пораснала достатъчно, да намери път към по-добър живот.

Помня от детството си как преглеждахме неделния вестник заедно и изрязвахме купони. Тя ме научи на всички разнообраз-

---

\* Джун Клийвър – главната героиня в американски комедиен сериал от края на 50-те години, символ на перфектната домакиня и майка. – *Б. пр.*

ни начини за пестене на пари. Научи ме също така да обръщам специално внимание на безплатните неща, които човек би могъл да получи от търговските марки – като книги с рецепти или готварски прибори – ако, купувайки техни продукти, трупам точки и ги изпраща по пощата като доказателство за покупка. Една от най-ценените от майка ми вещи беше малък транзистор, който тя получи безплатно от портокаловите сокове Тропикана. Радиото имаше цвета, размера и формата на портокал и раирана в червено и бяло антена, която стърчеше отстрани като сламка. Майка ми обичаше това малко радио.

Тя е от тези хора, които постоянно са заети. Като дете знаех, че мога да я намеря някъде из къщата или на двора, заслушвайки се за тенекиения звук, идващ от този портокал на Тропикана. Един ден вървах към вкъщи от училище и чух отдалече радиото да свири. Когато се приближих, осъзнах, че музиката идва някъде отвисоко. Погледнах нагоре и видях майка ми кацнала върху покрива на двуетажната ни къща.

„Мамооооо! Всичко наред ли е? Какво правиш чак там горе?“

Тя извика надолу към мен: „Добре съм, Рий. Покривът протече. Когато се обадох на майстора, той каза, че ремонтът ще струва най-малко петстотин долара, най-вероятно и повече. Това са шибани глупости! Спомни си, че видях малко асфалт в гаража, и помислих, че би отнело само няколко минути да го поправа.“

Друг път се прибрах у дома от училище и чух радиото да бръмчи откъм задната част на къщата. Мама беше в банята, заобиколена от инструменти и стърчащи тръби. Прах изпълваше въздуха.

„Мамо, какво се случва?“

„О, само сменям плочките в банята – каза тя. – Видях няколко пукнатини и не исках всичко да започне да мухлясва.“

## ПОРТОКАЛЪТ ТРОПИКАНА

Трябва да знаеш, че майка ми е завършила средно образование, а описаното тук се случваше през 80-те. Тогава беше прайнтернетската ера, светът преди YouTube и Google. Никога не знаех къде ще я открия или с какво се е заела, но всичко, което трябваше да направя, беше да последвам пращането на онова радио.

Един есенен ден се прибрах късно от училище и нещо беше различно. Всичко тънеше в мрак. Наоколо цареше необикновена тишина. Нещо не беше наред. Мълчаливо вървах из къщата, страхувайки се от това, което мога да намеря. Къде беше звукът от портокала на Тропикана? Къде беше майка ми? Тогава чух щракане и тракане. Последвах тези звуци и видях майка си надвесена над кухненската маса, която изглеждаше като операционна зала. Видях изолирбанд и отвертки, а навсякъде по масата бяха разпръснати безбройни миниатюрни парченца от разглобения радио-портокал на Тропикана.

„Мамо, добре ли си? Какво се е случило с твоето радио? Счупено ли е?“

„Радиото си е добре, Рий. Нищо страшно, само антената беше заседнала и копчето на тунера се беше поразхлабило, така че ги поправям.“

Постоях там за малко, наблюдавайки я как прави своите магии. Накрая я попитах: „Ей, мамо, как така знаеш как да вършиш толкова много различни неща, които никога преди не си правила и без никой да ти показва как се правят?“

Тя остави настрана отвертката си, обърна се към мен и каза: „Не бъди глупава, Рий. Нищо в живота не е чак толкова сложно. Можеш да направиш всичко, което си си наумила, ако просто запретиш ръкави, заемеш се с него и го вършиш. Винаги има решение.“

Бях слисана, опиянена и си повтарях наум тези думи: „*Винаги има решение. Винаги има решение. О, Боже, да...*“

### ***Винаги има решение!***

Тази фраза и философията в нея се вкорениха в душата ми. Оттогава това се превърна в най-мощната движеща сила в живота ми.

Насърчи ме да прекратя връзка, в която имаше физически тормоз. В колежа ми помогна да спечеля сред силна конкуренция редки позиции по федералната програма „Работи и учи“, за да плащам за стаята и прехраната си, както и да запиша точно предметите, които исках да изучавам, независимо от задължителните изисквания и списъците с чакащи за тях. Заради тази фраза, дори като дете, опитвах да се запиша за спортове и мажоретни отбори, въпреки че ме отхвърляха година след година.

Помогна ми да постъпя на всяка работа, която някога съм имала – от барманство в най-желаните ресторанти в Манхатън до доходоносни разностранни начинания: продажба на светещи пръчки в големи нощни клубове, търговия в залата на Нюйоркската фондова борса, издателска дейност в Condé Nast\*, преподаване на хип-хоп, участие във видеоклипове за тренировки, продуциране и хореография в MTV – дори станах един от първите в света спортисти на Nike Elite Dance, въпреки че не бях преминала специализирано обучение по танци. Помогна ми да се измъкна от изтощителната задължнялост, да се отърва от задънени взаимоотношения и да спася най-ценните си хора, често за рекордно кратко време.

---

\* Международна медийна компания за печатни издания, дигитални и социални медии – *Б. пр.*

Подтикна ме да дръзна да стартирам бизнес на 23-годишна възраст и от него да построя от нищото многомилionна компания за социално осъзнаване, образование и медии – без да имам представа за тези неща, нито опит, инвеститори, диплома или връзки. Тази фраза ме зареди, за да започна да снимам видеоклипове, използвайки уебкамерата си от първо поколение, а това по-късно щеше да се развие в награждавано онлайн шоу, което се гледа от десетки милиони зрители в 195 държави. И не казвам това, за да се хваля. Казвам го, защото дълбоко „в костите си“ съм *абсолютно* сигурна, че наистина винаги има решение.

Да, дори когато започваш от нулата. Дори когато вече си опитал и си се провалил. Дори когато си нямаш и представа какво, по дяволите, правиш или защо нещата продължават да се объркват. Дори ако светът ти е казал отново и отново, че ти просто не можеш. Дори когато си роден сред извънредни изпитания или се окажеш в губеща позиция.

Може би се чудиш как тази идея може да ти помогне да се изправиш срещу мъчителната действителност. Например, когато затънеш в отчаяние или се чувстваш безкрайно безполезен. Имам предвид преживявания като:

- плашеща и променяща живота диагноза;
- трагична загуба на дете или човек, когото обичаш;
- психично заболяване или възстановяване от зависимости.

Да. *Винаги има решение* ни помага съзнателно да се изправим срещу тежките истини. Четейки тази книга, ще научиш триумфалните истории на обикновени хора, смело посрещащи загуба, болест и свиваща сърцето болка. Записките за намиране на решения илюстрират как тази простичка идея ни помага да

се заредим с гъвкавост, находчивост и надежда, особено когато най-много ни трябват.

---

**Без значение с какво се сблъскаш, ти имаш всичко необходимо да намериш решение на каквото и да било и да станеш човека, който си предназначен да бъдеш.**

---

Въпреки всичко, в което обществото, семейството ти или собственото ти съзнание те кара да вярваш, ти *не си* повреден. Всичко си е наред с теб. Ти не си грешка, провален или фалшив човек. Не си слаб или неспособен.

Простичко казано, никой от нас не е получил ръководство за употреба при раждането си. Нашата образователна система не ни тренира как да впрегнем силата на нашите мисли, вярвания, емоции, както и мъдростта на телата ни. Тя не ни учи как да развиваме практически навици, гледни точки и начина си на мислене в печеливша посока, не само за посрещане и преодоляване на житейските предизвикателства, но и за преживяване на истинска радост и удовлетворение. Също така не успява да ни покаже колко много вродена сила имаме всички ние. За съжаление получаваме много малко (ако изобщо получаваме такова) практическо обучение как да използваме дарбите си, за да предизвикаме промяна.

От нас зависи да поправим това тук и сега. Както страхотната Мая Анджелио\* казва: „Прави най-доброто, което можеш, докато не се научиш на нещо по-добро. Тогава, когато знаеш повече, действай по-добре.“ Ето защо съм развълнувана, че си тук. Защото тази книга ще ти помогне да подобриш нещата.

---

\* Американска поетеса, писателка, актриса и общественичка, видна фигура в борбата на афроамериканците за граждански права в средата на 20-и век. – *Б. пр.*

## ЗАЩО Е ВАЖНО, ЧЕ ЧЕТЕШ ТОВА В МОМЕНТА

Философията *винаги има решение* ще промени живота ти. Можеш да я използваш за решаване на досадни проблеми като счупена пералня или спукана гума. Можеш да я използваш, за да създадеш компания, да подобриш здравето си или да постигнеш финансова свобода. Можеш да я използваш, за да спасиш (или прекратиш) връзка или за да създадеш най-великолепната и страстна любовна история на мечтите си. Можеш да я използваш, за да се измъкнеш от хроничен стрес, мъка, гняв, депресия, зависимост, тревожност, безнадеждност и задлъжнялост. Можеш да я използваш, за да изобретиш иновативна технология, да научиш нов език, да се превърнеш в по-добър родител или по-силен лидер. И най-важното – можеш да използваш тази идея заедно с други хора – в семейството си, в организацията и екипа, в които работиш, в бранша си, в обществото или в световен мащаб, за да създадеш положителна и значима промяна.

Индивидуално и колективно сме изправени пред събития и обстоятелства, които вече не могат да бъдат пренебрегвани. Политически, социални, природни и икономически сили преобръщат познатия ни живот. По-малко от една трета от американската работна сила е активно заета и това е тенденция, която продължава от години. Недоволството, което изпитват хората в момента, има сериозни глобални икономически последствия, да не говорим за емоционалната, психологическата и духовната напрегнатост, която стяга душите ни и обществото като цяло. Приблизително 350 милиона души в целия свят страдат от депресия, която се счита за водещата причина за недееспособност и съществено допринася за развиване на редица заболявания. В

САЩ смъртността поради самоубийства е в пик за последните 30 години.

Ежедневно ние изхвърляме повече храна от домовете си, от ресторантите и супермаркетите, отколкото е необходима, за да се нахранят почти един милиард гладуващи<sup>1</sup>. Човечеството избира всяка година да похарчи за сладолед стряскащите 59 милиарда американски долара, вместо да предостави базови блага, като образование, здравеопазване и хигиена на всички хора по света за едва 28 милиарда долара<sup>2</sup>. Дори не засягам теми, като систематичните расизъм, корупция, замърсяване, насилие, войни, неравенство и несправедливости, които продължават да причиняват болка навсякъде по нашата планета.

**И все пак не може да има значима промяна  
в света, ако първо не сме се осмелили да променим  
себе си. За да променим себе си, първо  
трябва да повярваме, че можем.**

Заедно ще използваме това простичко вярване, че *винаги има решение*, за да активираме вродената ни способност да трансформираме животите си и по този начин да провокираме значима промяна около нас. И точно затова тази книга е в ръцете ти в момента.

Нуждаем се от теб. Нужни са ни сърцето ти, гласът ти, смелостта ти, твоята радост, креативност, състрадание, любов, твоите дарби. И то сега повече от всякога.